

MITRYDATUM (1) *sb n*

mitrydatum, [mitrydat].

sg [*G* mitrydātu.] ◊ *A* mitrydātum.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.: mitrydat.

Lekarstwo przeciwko truciznie wynalezione przez króla Pontu Mitrydatesa (132 – 63 p.n.e.) nazwane Antidotum Mithridaticum albo Theriaca. Oryginalny przepis odtwarzany potem przez różnych lekarzy ustalił się w formie uniwersalnej odtrutki, polegającej na kombinacji wielu składników [Mithridaticum – osobliwe lekarstwo przeciwko jadu i truciznie. Mithridaticum antidotum zowq Mącz 224d]: [włoż Mitridatu najlepzogo poł vncyey. SienHerb 538a.]

Szereg: »teryjaka albo mitrydatum«: á Thériákę álbo mitridatum/ Itanie w ten czas zá wżyftko/ przed iédłem iey pól drágmy albo mniéy biórac. Oczko 33.

Synonim: teryjaka.

AKtt